

Prevalența Ileiței

Roberto M. C. Guedes / Veterinary School, Universidade Federal de Minas Gerais
Belo Horizonte, MG – Brazil

Ileița este răspândită în efectivele de porci în diferite sisteme de producție din întreaga lume. Această boală este prezentă în fiecare țară care are o industrie comercială semnificativă a producției porcine. A fost cea mai frecventă boală acuzată de producători / fermieri raportată în sondajul Sistemului Național de Monitorizare a Animalelor din 2000, care a avut loc pe mai mult de o treime din toate site-urile și a fost raportată pe 75% din fermele mari (10 000 sau mai multe animale inventar total) (Repere, 2002).

Studiile au arătat că prevalența efectivelor pozitive EP variază între 15 și 100% în diferite țări, în funcție de testul de diagnostic utilizat.

Studiile de prevalență bazate pe teste PCR folosind probe fecale demonstrează de obicei rezultate mai mici, de la 15 la 68% (Moreno și colab., 2002; Thompson și colab., 2001; Meriardi și colab., 2003; Wendt și colab., 2004; Suh și Song, 2005; Cizek și colab., 2006; Viott și colab., 2013; Dors și colab., 2015). Sensibilitatea mai scăzută a PCR la probele fecale, se datorează prezenței inhibitorilor reacției PCR în materialul clinic, precum și a altor bacterii prezente în fecale, de aceea testele serologice par să fie mai sensibile la ileița pentru diagnostic. Studiile de prevalență serologică sunt mult mai numeroase în literatura internațională și demonstrează rezultate de prevalență mult mai mari, variind de la 70 la 100% (Dunser și colab., 2000; Hurtado și colab., 2000; Ohlinger și colab., 2000; Chouet et al, 2003; McOrist și colab., 2003; McOrist, 2005; Henke și Blaha, 2006; Keller și colab., 2006; Lapuente și colab., 2006; Hardge și colab., 2006; Armbruster și colab., 2007; Biksi și colab., 2007; Kukushkin și Okovyntaya, 2012; Wu și colab., 2014; Rezende și colab., 2015).

Majoritatea studiilor de prevalență serologică efectuate până în 2005 au utilizat testul de fluorescență indirectă (IFAT). De atunci, au devenit disponibile un test de imunoperoxidază monostrat (IPMA; Guedes și colab., 2002ab) și un test de blocare ELISA bazat pe anticorpi monoclonali comerciali (BioScreen Ileitosis Antibody ELISA, Synbiotics Corporation, Lyon, Franța). Magtoto și colab. (2014), au publicat ca atât IPMA, cât și reacția de blocare ELISA au fost puternic corelate cu 100% specificitate și 91% sensibilitate.

Ca urmare, având în vedere sensibilitatea testelor serologice cele mai frecvent utilizate (IPMA și ELISA de blocare), trebuie să presupunem că practic toate efectivele de porci sunt pozitive la infecția cu *Lawsonia intracellularis*.

Nu toate efectivele au boala dintr-un motiv sau altul; cu toate acestea, toți medicii veterinari și producătorii trebuie să fie conștienți de daunele potențiale pe care le-ar putea provoca. De exemplu, s-ar putea să se confrunte cu probleme acute atunci când apar focare cu evoluție a formei clinice hemoragice a bolii sau pot avea probleme cronice atunci când se preocupă de forma subclinică.

Se estimează că impactul economic al ileitelor asupra industriei porcine este foarte mare.

Se estimează că va costa industria porcină australiană AUS 25 USD pe scroafă pe an (Cutler și Gardner, 1988), GBP2 până la 4 milioane GBP pe an în Regatul Unit (McOrist et al, 1997) și 20 milioane USD anual în Statele Unite (Winkelman, 1996). Simulările impactului economic al ileitei asupra producției porcine în Australia, folosind sistemul de asistență decizională AUSPIG, au estimat costurile asociate cazurilor cronice și acute (hemoragice) de la 15 USD până la 141 USD pe scroafă pe an, în funcție de severitatea clinică a bolii, incidența infecției și tipul strategiei de medicație utilizate pentru tratarea și controlul bolii (Holyoke și colab., 1996).

Au existat unele încercări de programe de eradicare a ileitelor, în principal în țările europene (Johansen și colab., 2001; Nielsen și colab., 2006). Acestea s-au bazat pe medicamente, mutarea animalelor în facilitati noi, urmată de o altă rundă de medicamente. Aceste încercări au avut rezultate bune în ceea ce privește îmbunătățirea performanței de creștere și reducerea consumului de antibiotice. Cu toate acestea, după fiecare încercare de eradicare, efectivul a fost reinfecat până la 24 de luni mai târziu. Au fost înregistrate mai multe progrese în înțelegerea epidemiologiei bolii, cum ar fi rolul rozătoarelor ca vectori biologici ai bacteriei (Gabardo et al, 2017). Cu toate acestea, având în vedere aspectele necunoscute cu privire la epidemiologia bolii, șansele de reinfecție sunt foarte mari, luând în considerare în special posibilitatea apariției unor focare noi, intrucat nu se cunosc prea multe despre cursul reinfecțiilor la efectivele libere de *Lawsonia intracellularis*.

Luând în considerare factori precum:

Facalele porcilor afectati clinic si subclinic au incarcatura bacteriana mare

Doza infectioasă mică de *L. intracellularis* la porci (10 microorganisme)

Rolul rozătoarelor în menținerea infecției și transmiterea la porci

Această excreție în materiile fecale poate dura până la 14 săptămâni

Rezista cel puțin două săptămâni în mediu

Nu este o surpriză o prevalență atât de mare a bolii la efectivele porcine.

Drept urmare, prevenirea este elementul cheie pentru minimizarea pierderilor.